

Bilag 3.

FINANSMINISTERIET

Den 4. maj 1972.

Notat om begrænsning af restskat gennem oprunding af trækprocenten, jfr. Poul Dahlgaard-udvalgets forslag nr. 3.

Da det nuværende kildeskattesystem blev udformet, var det oprindelig tanken, at den foreløbige A-skat skulle beregnes ved hjælp af det såkaldte tabeltræk, der benyttes i vore nabolande.

Grundlaget for tabeltrækket er en progressiv skatteskala, der omfatter alle indkomstskatter. Denne skala omskrives til en tabel, hvoraf skattebeløbene på alle indkomstrin (bortset fra de allerstørste) direkte kan aflæses. Mens de almindelige skatteskalaer angiver, hvorledes hele årets skat skal beregnes af årsindkomsten, må man udforme træktabellerne således, at der kan beregnes skat af indkomsten i de sædvanligt forekommende lønningsperioder, f. eks. en måned, to uger, en uge og en dag. Derfor må de skalaer, der skal omskrives til tabeller, udarbejdes ved at opdele den progressive helårsskala i en række skalaer for de forskellige lønningsperioder. Disse opdelinger bevirker, at skattebeløbene bliver progressive på indkomsten i den enkelte lønningsperiode (måned, uge osv.). Så længe årsindkomsten er ligeligt fordelt på de enkelte lønningsperioder, bliver helårsskatten den samme, hvad enten skatten beregnes af årsindtægten ved hjælp af helårsskalaen eller for hver lønningsperiode for sig ved hjælp af de hertil svarende skalaer for de enkelte lønningsperioder. Hvis indkomsten i nogle lønningsperioder er højere end i andre, kan man derimod ikke regne med, at den helårsskat, der beregnes for hver enkelt af årets lønningsperioder for sig, bliver den samme som den helårsskat, der efter indkomstårets udløb beregnes af den samlede årsindkomst. Det hænger sammen med, at indkomstskatten er progressiv. I de lønningsperioder, hvor indkomsten ligger højere end helårsniveauet,

vil der være en tendens til, at merindtægten beskattes med en højere procent (marginalskatteprocent) end marginals-katten på helårsniveauet. Omvendt vil der i de lønningsperioder, hvor indkomsten ligger lavere end helårsniveauet, være en tendens til, at marginals-katten er lavere end marginals-katten på helårsniveauet. Disse forskelle i marginals-katten i de enkelte lønningsperioder bevirker på grund af progressionen, at den foreløbige skat som hovedregel bliver højere end slutskatten, der beregnes af den samlede årsindtægt.

En undtagelse fra denne hovedregel er indtægtsbevægelser, der holder sig inden for det såkaldte proportionalstræk. Så længe indtægterne i de enkelte lønningsperioder ikke når op over niveauet for proportional-skattegrænsen, vil marginals-katteprocenten være den samme i alle perioder. Udsving i indtægten fra lønningsperiode til lønningsperiode vil derfor ikke fremkalde nogen tendens til forskel mellem skattetræk og endelig skat.

Under tabeltræksystemet vil der være et betydeligt antal tilfælde, hvor indtægtsstigning i årets løb og udbetaling af større eller mindre uregelmæssige ydelser som f. eks. akkordoverskud bevirker, at marginals-katteprocenten ikke bliver den samme i alle årets lønningsperioder. *I alle disse tilfælde vil tabeltrækket som nævnt medføre en systematisk tendens til, at den foreløbige skat bliver højere end slutskatten*, således at skatteyderne efter indkomstårets udløb skal have tilbagebetalt overskydende skat.

Når man her i landet opgav at benytte tabeltræk, var det navnlig efter et stærkt ønske herom fra Dansk Arbejdsgiverforening. En ordning med nettotrækprocent er